

**Uchwała Nr XLVII/637/2014
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 22 maja 2014 roku**

w sprawie nadania Odznaki „Zasłużony dla Miasta Kalisza”.

Na podstawie § 1i § 8 ust.1 Regulaminu nadawania oraz sposobu wręczenia, odznaczenia i noszenia – Odznaki „Zasłużony dla Miasta Kalisza”, stanowiącego załącznik Nr 9 do Statutu Miasta Kalisza, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XVI/226/2004 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 26 lutego 2004 roku, w sprawie uchwalenia Statutu Kalisza – Miasta na prawach powiatu (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2013 r. poz. 3324) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Nadaje się Odznakę „Zasłużony dla Miasta Kalisza”:

- 1) Adamowi Klockowi,**
- 2) Waldemarowi Kuberackiemu,**
- 3) Mieczysławowi Woźniakowi,**
- 4) Kaliskiemu Towarzystwu Wioślarskiemu,**
- 5) Towarzystwu Jezusowemu – Księżom Jezuitom w Kaliszu.**

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Kalisza oraz Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

U z a s a d n i e
do uchwały Nr XLVII/637/2014
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 22 maja 2014 roku

w sprawie nadania Odznaki „Zasłużony dla Miasta Kalisza”.

Wnioski o przyznanie Odznaki „Zasłużony dla Miasta Kalisza” są zgodne z Regulaminem nadawania oraz sposobu wręczania, odznaczenia i noszenia Odznaki „Zasłużony dla Miasta Kalisza”, który jest załącznikiem Nr 9 do Statutu Kalisza – Miasta na prawach powiatu.

1) Adam Klocek, doktor habilitowany sztuki muzycznej, dyrygent, kompozytor i pedagog, wiolonczelista, dyrektor naczelny i artystyczny Filharmonii Kaliskiej.

Adam Klocek od ośmiu lat pełni funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii Kaliskiej. Jest to dla kaliskich filharmoników czas rozkwitu i międzynarodowych sukcesów. Na ich szczycie znajduje się wydanie, w listopadzie 2012 roku, płyty „Night in Calisia”, z okazji obchodów 1850-lecia miasta Kalisza. Kompozycję zamówił dyrektor Filharmonii Kaliskiej u Włodzimierza Pawlika, kompozytora i pianisty jazzowego. Koncert, w czerwcu 2010 roku, wykonali artyści: Randy Brecker, trębacz jazzowy, zdobywca sześciu nagród Grammy, trio Włodka Pawlika i Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Kaliskiej pod dyrekcją Adama Klocka. Płyta z tym nagraniem otrzymała najwyższe wyróżnienie amerykańskiej Narodowej Akademii Sztuki i Techniki Rejestracji w kategorii „najlepszy album dużego zespołu jazzowego” – Nagrodę Grammy Award.

Pomysłodawcą i współrealizatorem przedsięwzięcia jest Adam Klocek. To jego charyzma, zamiłowanie do jazzu i eksperymentowania, zainspirowały muzyków orkiestry do wytężonej pracy, zwieńczonej wysoką pozycją wśród polskich orkiestr symfonicznych, a następnie umożliwiły skupienie wokół niej wybitnych gwiazd muzyki.

Dyrektor Adam Klocek stworzył kaliski zespół muzyczny dobierając w jego skład doskonałych muzyków. Postawił również na bogatą ofertę repertuarową, opartą na dziełach mistrzów klasyki, ale też i współczesności, wychodząc przy tym poza ramy muzyki symfonicznej. Dzięki temu grono melomanów wciąż powiększa się o fanów jazzu, rocka, pop czy folk. Profesjonalna działalność artystyczna, świetna promocja projektów artystycznych Filharmonii, dały bardzo dobre opinie w środowisku muzycznym i oryginalne przedsięwzięcia muzyczne, odbijające się echem w całym świecie muzycznym. Jednak bez pasji i inwencji dyrektora nie byłoby tak szerokiego rozgłosu.

Powstawały projekty muzyczne, takie jak: Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Bursztynowy Szlak” Multimedia Amber Road Festival, Festiwal Muzyczny Południowej Wielkopolski, czy koncerty pod hasłem „Filharmonia nie gryzie”. Dziś są one renomowanymi, markowymi produktami kulturalnymi, które promują nie tylko Filharmonię, ale i Kalisz, zarówno na arenie ogólnopolskiej, jak i za pośrednictwem gwiazd światowej sceny muzycznej, na forum międzynarodowym.

Od początku pracy w Filharmonii, dyrektor Adam Klocek podejmował różnorodne działania w celu identyfikacji kierowanej przez siebie instytucji z miastem, jako jej organizatorem, utrwalając zarazem w środowiskach kultury wizerunek Kalisza, jako ośrodka o bogatych tradycjach muzycznych – miejsca sprzyjającego pracy i aktywności artystycznej. Przykładem takich przedsięwzięć są między innymi: uroczyste koncerty z cyklu „Pod niebem Kalisza”, z okazji Święta Miasta, wielkie koncerty plenerowe „Open Air Gala”, koncerty jubileuszowe, z okazji 750-lecia lokacji miasta oraz 1850-lecia istnienia Kalisza. To w ramach tego ostatniego jubileuszu powstała Suita „Night in Calisia”, która jest największym sukcesem w historii muzyki kaliskiej i Kalisza. Co więcej, każdy, kto będzie miał w ręku płytę, przeczyta również o historii miasta, bo wewnątrz okładki znajduje się nota o przedsięwzięciu realizowanym w Kaliszu pod hasłem Amber Road Project.

Płyta „Night in Calisia” nie jest pierwszym albumem muzycznym Filharmonii Kaliskiej, służącym popularyzacji jej dokonań. Wcześniej były między innymi nagrania płytowe z Pasją według św. Jana, Jana Sebastiana Bacha, kolędami i pastoralkami, Koncertami fortepianowymi Fryderyka Chopina i Sergiusza Rachmaninowa.

W ostatnim czasie popularność Filharmonii Kaliskiej, jak i płyty „Night in Calisia”, jest ogromna. Wciąż pojawiają się bardzo atrakcyjne propozycje artystyczne dla muzyków: legendarnego trębacza jazzowego Randy`ego Breckera, tria Włodka Pawlika oraz Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Kaliskiej. Między innymi zagrali oni prestiżowy koncert w Sali Kongresowej w Warszawie na dorocznej gali wręczenia muzycznej Nagrody Fryderyka. Natomiast płyta „Night in Calisia” została umieszczona na liście 50. najczęściej granych płyt we wszystkich jazzowych rozgłośniach w Stanach Zjednoczonych.

Do tego niebywałego sukcesu, przyczynił się istotnie Adam Klocek, współtwórca popularności Filharmonii Kaliskiej, i Miasta Kalisza, której aktualnym zwieńczeniem jest płyta „Night in Calisia”. Jest to wydarzenie wiekopomne nie tylko w historii naszego miasta, ale i kraju, bowiem zdobycie Grammy nie udało się dotąd żadnej z polskich płyt jazzowych, mimo że z naszego kraju wywodzi się wielu utytułowanych muzyków światowego formatu. Dlatego docenienie aktywności Adama Klocka, dyrektora Filharmonii Kaliskiej, *spiritus movens* popularności muzyki płynącej z najstarszego polskiego miasta, w postaci przyznania tytułu „Zasłużony dla Miasta Kalisza”, jest dla Miasta i Mieszkańców zaszczytem.

2) Waldemar Kuberacki, piekarz, senior znanej rodziny kaliskich piekarzy, społecznik.

Waldemar Kuberacki prowadzi, istniejącą od blisko stu lat, rodzinną firmę piekarniczą. Jego doświadczenia i zdolności sprawiły, iż nazwisko Kuberacki jest w Kaliszu powszechnie znane oraz cenione za rzetelność, dobroczynność i życzliwość dla klientów. Pod tym znakiem firmowym figuruje bowiem wypiekanie i dostarczanie ludziom pieczywa, nie tylko smacznego, ale przede wszystkim zdrowego, sporządzanego na zakwasie, według tradycyjnych receptur wypieku chleba.

Oprócz uczciwej pracy rzemieślnika, utrwalania najlepszych tradycji rzemiosła polskiego, przywiązuje on również dużą wagę do dzielenia się swoją wiedzą i doświadczeniem. W ciągu lat zawodowej aktywności wyszkolił wiele młodych pokoleń piekarzy, wpajając im obowiązek pracy, solidne przygotowanie zawodowe, a także poczucie rzetelności oraz odpowiedzialności. Z równym zaangażowaniem pomagał młodym ludziom wejść w krąg małej przedsiębiorczości, dając im część swojego doświadczenia oraz logo firmy „Kuberacki.”

Jest on bezinteresownym darczyńcą, obdarowującym pieczywem kaliskie organizacje, działające na rzecz osób potrzebujących pomocy takie jak, między innymi, Schronisko im. św. Brata Alberta dla Mężczyzn, Dom Dziecka w Kaliszu i Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie „Bank Chleba”. Od prawie dwudziestu lat firma „Kuberacki” przekazuje również dary uczestnikom, organizowanych przez Grzegorza Chwiałkowskiego, okolicznościowych imprez oraz wakacyjnych półkolonii na nadprośniańskiej przystani. Tylko w ubiegłym roku wartość piekarniczych produktów przekazanych Bankowi Chleba wyniosła blisko 50 tys. zł.

Waldemar Kuberacki nie tylko pracuje efektywnie dla Kalisza i kaliszan, lecz także tutaj rozwija swoje zainteresowania. Jest miłośnikiem samochodów. Jako członek ogólnopolskiego Klubu Zabytkowych Mercedesów popularyzuje Kalisz daleko poza granicami miasta, jako miasto sławne ze swej historii i gościnne dla przybyszów. Przy jego organizacyjnym udziale w najstarszym z polskich miast odbył się pierwszy w Polsce klubowy zjazd Mercedesa.

Pan Waldemar Kuberacki w dowód uznania za wieloletnią, szeroką, działalność dla miasta i mieszkańców, na polu zawodowym i społecznym, oraz wrażliwość na los ludzi potrzebujących pomocy, w pełni zasługuje na zaszczytny tytuł „Zasłużony dla Miasta Kalisza”.

3) Mieczysław Arkadiusz Woźniak, doktor nauk technicznych, architekt, dydaktyk, autor pionierskiej publikacji na temat zburzenia Kalisza.

Mieczysław Arkadiusz Woźniak jest kaliszaninem, absolwentem Politechniki Poznańskiej. Życie zawodowe związał z architekturą, zwłaszcza z zakresu ochrony obiektów zabytkowych przed destrukcją, a prywatnie jest niezmiennym miłośnikiem historii Kalisza.

Posiada bogaty dorobek zawodowy w zakresie projektowania, wykonawstwa i nadzoru nad budynkami, również zabytkowymi. Przez wiele lat pracował jako projektant w Biurze Projektów, wykonując ponad 100 tego typu dokumentacji, nie tylko na terenie województwa wielkopolskiego, pełnił też funkcję dyrektora technicznego w przedsiębiorstwach budowlanych oraz naczelnego dyrektora Zjednoczenia Budownictwa, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w województwie kaliskim. Przez 9 lat był wicewojewodą kaliskim.

Jest autorem 61 prac naukowych oraz popularnonaukowych, drukowanych w kraju i zagranicą, 13 pozycji książkowych, w tym podręczników dla liceów profilowanych i plastycznych, skryptów dla studentów Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ze specjalistycznymi referatami z tej dziedziny wielokrotnie bierze udział w konferencjach naukowych w kraju i zagranicą.

Mieczysław Woźniak przez dwie kadencje pełnił funkcję wicedyrektora do spraw dydaktycznych na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, był także członkiem Komisji Rektorskiej, przez lata wykładał budownictwo na Politechnice Poznańskiej. Poza działalnością zawodową i dydaktyczną działał jako członek Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – Instytutu Pamięci Narodowej. Był członkiem założycielem i kilkuletnim wiceprezesem Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Był pierwszym prezesem Wojewódzkiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Kaliszu, a także wieloletnim wiceprezesem Oddziału PTTK w Kaliszu. Od kilku lat jest członkiem Kapituły Odznaczeń Zarządu Głównego PTTK w Warszawie.

Aktualnie jest wykładowcą Wyższej Szkoły Zawodowej „Kadry dla Europy” w Poznaniu oraz Wyższej Szkoły Psychologii Społecznej w Warszawie, Wydział Zamiejscowy w Poznaniu.

W swojej bogatej karierze został odznaczony i wyróżniony orderami i odznaczeniami państwowymi oraz honorowymi, między innymi: Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Polonia Restituta, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznakami Honorowymi: „Zasłużony działacz kultury”, „Za opiekę nad zabytkami”, Za zasługi dla województwa poznańskiego, kaliskiego, płockiego i piotrkowskiego. Jest Członkiem Honorowym PTTK i Yacht Klubu Polskiego, Honorowym Obywatel m. Kalisza.

W 1995 roku ukazało się wydawnictwo – album, zatytułowane „Kalisz 1914 – pogrom Miasta” autorstwa Mieczysława Arkadiusza Woźniaka. Jest to pionierska pozycja, obejmująca tematykę zburzenia miasta Kalisza, opracowana na podstawie dostępnych materiałów polskich, rosyjskich i niemieckich, przedstawiająca chronologię faktów, poczynając od genezy wybuchu I wojny światowej, poprzez jej przebieg, które miały podstawowy wpływ na kaliską tragedię. Autor wskazał w niej również działania podejmowane przez władze miejskie i społeczeństwo kaliskie, w celu przywrócenia Kaliszowi jego historycznego układu urbanistyczno-architektonicznego, co pozwala czytelnikowi w sposób pełny poznać tragedię Kalisza 1914 roku. Zaprezentował bogatą dokumentację fotograficzną z lat 1914-1915, w książce znajduje się 58 różnych, charakterystycznych fotografii miasta tamtego okresu i odpowiadające im współczesne ujęcia.

Przeżywana w bieżącym roku 100. rocznica zburzenia Kalisza jest doskonałym momentem, aby uhonorować i symbolicznie podziękować osobom, które poprzez swoją pracę, zamiłowania i zainteresowania, przyczyniają się do kultywowania pamięci o przeszłości naszego miasta oraz utrwalania w społecznej świadomości fragmentów jego historii.

4) Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie, które w tym roku obchodzi jubileusz 120-lecia istnienia. Jest najstarszym i uznanym stowarzyszeniem sportowym w Kaliszu.

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie powstało w 1894 roku, jako piąta tego typu organizacja w Polsce. Było pierwszym organizatorem życia sportowego oraz społecznego w Kaliszu, windując wioślarstwo na pierwsze miejsce wśród najpopularniejszych ówczesnych dyscyplin sportowych. Z inicjatywy kaliszczan, w 1919 roku, powstał również Polski Związek Towarzystw Wioślarskich, stowarzyszenie ogólnopolskie, którego prezesem został Józef Radwan, prezes i założyciel KTW.

Już w latach 1910-1914 czwórka KTW zwyciężyła, zdobywając tytuł „Brylantowej Osady”, w regatach o Pierwsze Wiosło Królestwa Polskiego, rozgrywanych kolejno w Warszawie, Krakowie, Płocku, Włocławku i Kaliszu. Wspaniały rozwój wioślarstwa w Kaliszu przerwał wybuch II wojny światowej. Członkowie KTW, często z narażeniem życia, ukrywali majątek i pamiątki towarzystwa. Pozwoliło to już w marcu 1945 roku wznowić regularne treningi, aby w sierpniu zwyciężyć, z ósemką, na Mistrzostwach Polski. Lata następne to wiele tytułów mistrzowskich, zdobywanych w różnych konkurencjach, a także wiele osad i zawodników, reprezentujących Polskę na imprezach sportowych najwyższej rangi, wśród sukcesów z tego czasu są laury olimpijskie dla dwóch podopiecznych sekcji wioślarskiej. W 1962 roku KTW rozszerzyło swą działalność o sekcję kajakową, która szybko stała się kontynuatorką sportowej tradycji wychowując olimpijczyka oraz wielu mistrzów i reprezentantów kraju.

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie jest jednym z nielicznych klubów w Polsce, które posiada trzy obiekty sportowe: przystań letnią przy Wale Piastowskim, przystań zimową w parku miejskim oraz przystań sportową, znajdującą się nad zalewem rzeki Pokrzywnicy w Szale. Koszty eksploatacji tych obiektów oraz specjalistycznego sprzętu zawsze pochłaniały znaczną część finansów klubu. Dlatego, kiedy przyszedł trudny czas wprowadzenia gospodarki rynkowej nie obyło się bez trudności organizacyjnych. Jednak ogromne zaangażowanie zarządu, działaczy, bezinteresowna pomoc wielu instytucji, osób prywatnych oraz władz miasta, pozwoliły podjąć działania zmierzające do odzyskania dawnej świetności. Najstarsze stowarzyszenie sportowe w Kaliszu jest obecnie trzysekcyjnym klubem, szkolącym kolejne pokolenia uzdolnionych sportowców. Coraz lepiej spisuje się sekcja wioślarska, jej zawodnicy odnoszą sukcesy na torach regatowych, a duże nadzieje klub wiąże także z najmłodszymi adeptami tej dyscypliny. Wizytówką KTW stali się kajakarze sekcji, która niedawno świętowała 50-lecie istnienia. Kajakarkę Martę Walczykiewicz zna cały świat sportowy, tymczasem w jej ślady podąża utalentowana Katarzyna Kołodziejczyk. Miejsce w szeregach reprezentacji znaleźli także zawodnicy kaliskiego klubu, których specjalnością jest kajak polo.

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie pozostaje w niezmienionej strukturze od 1894 roku jako jedyny klub sportowy Kalisza. Jest jedną z najstarszych organizacji sportowych w Polsce, a swą działalnością, poprzez osiągnięcia sportowe zawodników i aktywność działaczy, zapisało się złotymi zgłoskami w życiu miasta oraz mieszkańców, a także w historii sportu i wioślarstwa polskiego.

5) Księża Jezuiti – w roku jubileuszy, 450-lecia przybycia do Polski oraz 200-lecia odrodzenia zakonu, a także za wielkie zasługi dla Kalisza.

Wyjątkowość Jezuitów polega głównie na tym, że to właśnie oni wywarli przeogromny wpływ na urbanistyczny, naukowy i kulturowy wizerunek Kalisza. Już sześć wieków tworzą historię jednego z najstarszych miast w Polsce, wpisując się w krajobraz miasta spuścizną duchową, kulturową i materialną.

W 1583 roku biskup Stanisław Karnkowski sprowadził Jezuitów do przeżywającego renesansową wielkość Kalisza. Korzystali oni wówczas z kościoła, klasztoru, kolegium i drukarni, które powstawały w latach 1586-1608. Do dzisiaj zachwyca kompleks budynków dawnego kolegium jezuickiego, w jego konstrukcję jest wpisana fasada i świątynia niegdyś kościoła, służącego głównie młodzieży, braciom i ojcom Towarzystwa Jezusowego.

Dzięki wybitnym osobowościom i dorobkowi twórczemu Jezuiti przetrwali, mimo osiemnastowiecznej reformy oświaty i kasaty zakonu. Są wśród nich znakomitości, które wyszły od Jezuitów Kaliskich: Grzegorz Knapski, autor trzytomowego słownika polsko-lacińsko-greckiego, Kasper Niesiecki, heraldyk i matematyk, Samuel Twardowski, wybitny twórca epicki baroku czy Ojciec Augustyn Kordecki, wychowanek kolegium jezuickiego w Kaliszu, znany wszystkim Polakom obrońca Jasnej Góry z czasów potopu szwedzkiego.

To Jezuitom i ich kolegium Kalisz zawdzięcza, utworzone w 1593 roku, seminarium archidiecezjalne, obejmujące czteroletnie studia teologiczne i trzyletni kurs filozofii, a także drukarnię, prowadzoną od 1633 roku, w której powstało 920 druków.

Do zniszczonego niemal doszczętnie Kalisza powrócili Jezuiti w grudniu 1919 roku, obejmując opustoszałą placówkę pobernardyńską, która do dzisiaj – pieczołowicie zadbane – pozostaje w ich rękach. To dzięki Jezuitom powstało w Kaliszu Sanktuarium Serca Jezusa Miłosiernego, bowiem w tej świątyni znajduje się, otoczony czcią, obraz zwany drugim pierwowzorem obrazu św. Siostry Faustyny.

Oto niegdyś pełniący funkcję rektora kolegium jezuickiego (1633-1634) prof. Kasper Druzbicki, w książce „*Meta cordium, Cor Jesu*” postulował kult Serca Jezusowego – i do dzisiaj świątynia jezuicka jest miejscem kultu oraz sanktuarium, ustanowionym w 1998 roku przez bp. Kaliskiego Stanisława Napierałę.

Kaliszanie kochają świątynię Ojców Jezuitów, oraz Ich samych. Do dzisiaj Jezuiti skupiają wokół siebie duszpasterstwa różnych środowisk – głównie inteligenckich, a prowadząc formacyjny Dom Rekolekcyjny, gromadzą ludzi wszystkich generacji, nie tylko z Polski.

Jezuici kaliscy to bezustannie otwarta na potrzeby i oczekiwania ludzi formacja zakonna, która w Kaliszu zawsze była kolebką patriotyzmu, heroizmu, poświęcenia, mądrości, intelektualnej myśli oraz ofiarnej służby Bogu i Ojczyźnie.

To z przepięknej świątyni Ojców Jezuitów wypływają budujące i kojące umysły i serca akty miłosierdzia oraz działania jednoczące w duchu modlitwy. Tu rozpoczynają się procesje prowadzące ulicami miasta (Droga Krzyżowa czy procesja Serca Jezusowego), a także patriotyczne uroczystości rocznicowe, które pozwalają upamiętnić najbardziej bolesne, ale i najważniejsze dla kaliszczan, doświadczenia i przeżycia. Tutaj jednoczą się Sybiracy, Rodzina Katyńska, AK-owcy, więźniowie polityczni z PRL-u i Solidarnościowcy, a w Domu Formacji Duchowej wszyscy mogą uczestniczyć w niespotykanych nigdzie indziej konferencjach i rekolekcjach. Tu od lat trzydziestu aktywnie służy Kaliszowi i okolicy Klub Inteligencji Katolickiej, stąd płynęła pomoc medyczna i finansowa dla ofiar i represjonowanych przez system PRL-u (głównie w latach 1981-1982 stanu wojennego). W gronie Zasłużonych i Honorowych Obywateli Kalisza znajdują się także wyjątkowi Jezuici znani z ostatnich dziesięcioleci.

Pora, by Towarzystwo Jezusowe w Kaliszu – ze swoją chlubną przeszłością i chwalebnym dziś, bogatą historią, pięknymi dziejami, bogactwem dorobku kulturowego, troską o dziedzictwo narodowe i oświatę, z trwaniem w budowaniu Ducha Bożego i Patriotyzmu – weszło w poczet Zasłużonych dla Miasta Kalisza.